

Anja Lysholm

Hvem er du utro?

**— en anderledes bog
om kærlighed og utroskab**

Hvem er du utro?
– en anderledes bog om
kærlighed og utroskab

Hvem er du utro?

**– en anderledes bog om
kærlighed og utroskab**

Anja Lysholm: Hvem er du utro? – En anderledes bog om kærlighed og utroskab

© Forlaget Uforklarbar 2009

Omslag og sats: sandfær-andersen

ISBN 978-87-91946-06-6

1. udgave 2009

Gengivelse eller reproduktion af indholdet er ikke tilladt medmindre der foreligger skriftlig tilladelse fra Forlaget Uforklarbar.

www.uforklarbar.dk

Indholdsfortegnelse

Forord	10
Hvorfor en bog om utroskab?	12
Hvad er utroskab?	15
Hvad er kærlighed?.	18
Flere former for kærlighed?.	20
Kærlighed er ikke nok	21
Ærlighed	23
Ønsker du den virkelig?	24
Alt det vi ikke fortæller hinanden.	24
At vælge ærligheden – to slags valg	26
Egoisme	28
Hvis du har været udsat for utroskab (eller er bekymret for at blive det)	31
Hvis du er din partner utro	36
Skilsmisse.	43
Monogami – naturligt eller tillært?	47
Den eneste ene.	50
Polyamori som mulighed	52
Polyamori er ikke utroskab	54

Hvordan ser et polyamorøst forhold ud?	55
Hvad polyamori <i>ikke</i> betyder.	58
Utroskab er stadig utroskab	60
Andre former for åbne parforhold	61
Jalوسي — et måske nødvendigt onde	62
Hvordan slipper jeg af med den?	63
Pas på eksen!.	66
Biseksuel?	67
Spring ud	69
At springe ud sammen – pas på hinanden	72
Et par advarsler.	75
Hvis det er så skidebesværligt, hvad er så den store gevinst?	78
Så er det nu! En ærlighedsproces	81
Efterskrift.	85
Læs mere.	86
Ses vi på nettet?	87
Tak	88

Et par ord om formatet

Du har valgt den elektroniske udgave af *Hvem er du utro?*, og derfor passer teksten på denne side ikke helt, men du får den med alligevel, for med e-bogen har du samme fordel som dem der har valgt den fysiske bog – nemlig at den er nem at gemme for dine omgivelser.

Denne bog er meget lille. Det er den fordi du måske ikke har lyst til at have den liggende på natbordet hvor din mand eller kone kan se den, men hellere vil gå med den i lommen. Desuden har den et omslag du kan tage af, så kun andre læsere af bogen kan genkende den når du sidder med den i toget. Sådan har jeg valgt det fordi utroskab er sådan noget farlig tabubelagt noget. Det er det jeg gerne vil lave om på, men indtil det er blevet anderledes, må jeg respektere at det er sådan det er, og tage mine forbehold.

Forord

En sommer for længe siden havde jeg det man kunne kalde en affære med en anden mand. En gift mand endda. Jeg er nu allerede på første side i min bog af en hel del læsere blevet stemplet som en forfærdelig kvinde. Ikke nok med at jeg har været min egen partner utro – jeg er også skyld i at en anden mands kone blev udsat for samme sårende oplevelse. Frygteligt, frygteligt. Noget af det værste man kan udsætte andre mennesker for.

Affæren foregik mest på skrift med enkelte stjålne kys og kram når det en alt for sjælden gang kunne lade sig gøre. Desværre nåede vi ikke den hede elskov vi drømte om. Affæren varede et par måneder, og vi stoppede den fordi ingen af os havde planer om at det skulle udvikle sig til et rigtigt forhold, og risikoen for at det gik ud over det vi hver især havde derhjemme, blev for stor. Jeg selv havnede i et følelsesmæssigt kaos af tanker om hvad der var rigtigt og forkert, og trak af den grund i land fra min side. Han havde sine egne grunde til at gøre det samme.

Månederne efter var en hård tid for mig. Jeg aner ikke hvordan han havde det med det – jeg turde ikke spørge af frygt for at svaret var at det var let at give slip på mig – men for mig var det meget svært pludselig at skulle undvære de mange komplimenter og den utvivlsomme viden om en meget attraktiv mands voldsomme begær efter mig. Mit ego var dybt såret over at skulle undvære alt det. Og mit hjerte var knust fordi jeg alligevel var blevet mere forelsket end jeg troede mens det stod på. Men i dag er jeg taknemmelig for oplevelsen, for den lærte mig en hel del om kærlighed og utroskab. En lærdom

jeg gerne vil dele med dig – hvis du er åben for at lytte til en tidligere utro kvinde og elskerinde.

Hvorfor en bog om utroskab?

Mit formål med denne bog er at få os til at tale om utroskab. Ikke som det der forfærdelige noget som alle kan blive enige om at det er, men ingen indrømmer at de gør, men som det faktum at ca. halvdelen af os har gjort det eller gør det på et eller andet tidspunkt i vores liv. Halvdelen. Ja, det siger de fleste undersøgelser altså. Halvdelen! Har du tænkt over det? Det har jeg:

Halvdelen af alle voksne mennesker... Et par består af to. Halvdelen af to er én. Dvs. halvdelen af alle par er én i hvert par... Så... meget firkantet kan man sige at hvis halvdelen af alle danskere er deres partner utro, så er det her noget der rammer samtlige parforhold. Hm!

Men det er frygteligt. Lad os ikke tale om det. For det er i hvert fald ikke lige os der er utro. Det er naboen eller veninden eller klassekammeraten, eller hr. Olsen på femte. Og de er alle sammen nogle dumme svin. Man skal ikke have læst mange debattråde på internettet om utroskab for at kende den almindelige holdning til utro mennesker. De er næsten på niveau med mordere og pædofile. Hvis du er en af dem der har den holdning, så tænk lige over det der med halvdelen igen. Det er måske din mor eller din far. Din søster eller din bror. Din bedste ven eller hans kone. Måske (sandsynligvis?) din egen!

Halvdelen. Halvdelen af alle mænd og kvinder gør noget *helt forkert*. Altså efter den anden halvdels mening.

Det synes jeg sgu ikke er i orden. Men det er som om det er en naturlov der ikke kan laves om på. Utro mennesker er dårlige men-

nesker. Punktum! Men kunne det tænkes at det ikke er de utro der er noget galt med, men vores måde at leve sammen på? Kunne det tænkes at tiden er løbet fra monogami?

Det er ikke længere usædvanligt at have prøvet trekanter og firkanter i sengen. Swingerklubber og sexportaler hvor par søger par, skal man ikke lede længe efter. Det er blevet helt almindeligt at singler har "bollevenner" eller "bonusvenner" som det hedder med et pænere ord. Sex er ikke længere noget helligt mellem to mennesker i ægteskab. Sølvbryllupper bliver sjældnere. Selv kobberbryllupper bliver sjældnere.

Så hvorfor bliver vi ved at hykle? Vi *er* utro, for fa'n. I hvert fald halvdelen af os. Vi *har* lyst til andre end vores partner. Og hvis du ikke selv har, så har din bedre halvdel det ifølge statistikken! Vi går *ikke* gennem livet evigt forelskede i den eneste ene. Der er mange eneste ene'r. Men engang for meget længe siden er der nogen der har vedtaget at én mand skal være sammen med én kvinde. Og det holder vi os så til – uden at sætte spørgsmålstejn ved det. Hellere hykle og være utro end at være ærlige. Enten være partneren utro med en anden eller være sig selv utro ved at modstå enhver fristelse, hvor berigende den end kunne være for ens liv.

Og det er hykleriet jeg gerne vil til livs! Hvem er du utro? Dig selv eller din partner? Hvis svaret er "ingen af os", så siger jeg tillykke. Tillykke med at du lever et liv i sandhed – det er misundelsesværdigt. Men det er langt fra alle forundt at vide hvem de selv er, og hvordan de vil leve deres liv. Så hvis du er en af de heldige, håber jeg du også er så rummelig at du har forståelse for mennesker der ikke har det som dig. For vi er mange. Jeg inkluderer mig selv fordi jeg ganske vist lige nu er helt sikker på hvordan jeg har det med kærlighed og parforhold,

men der skal nok være områder af mit liv hvor jeg endnu lyver for mig selv. Jeg ved det bare ikke endnu. Jeg har lært at jeg er så god til at lyve for mig selv, at jeg aldrig mere vil bilde mig ind at jeg kender min egen fulde sandhed. På nogle områder er den klokkeklar for mig, men andre områder er simpelthen ikke blevet udfordret endnu, og så er det svært at vide hvor man egentlig står når det gælder. Når man når ud til livets yderste grænser, møder man sin sandhed. Når man pludselig bliver uhelbredeligt syg, opdager man hvad der virkelig betyder noget for en, og mange af de ting man troede betød noget, er fuldstændig ligegyldige. Og sådan er det på mange af livets områder. Hvad angår kærlighed og parforhold kan man gå hele livet og tro at man til hver en tid vil kunne tilgive utroskab, og når den så endelig sker, er man fuldstændig ude af stand til nogensinde at se sin partner i øjnene igen. Eller man kan tro at man er fuldstændig monogam og trofast, og være den ondeste modstander af utroskab, og pludselig er man hovedløst forelsket i naboens kone. Man kender bare ikke sig selv før man er blevet "prøvet af". Og desværre opdager man tit sandheden på den hårde måde.

Hvad er utroskab?

Der er naturligt nok delte meninger om hvad utroskab er. Slår man op i Politikens Nudansk Ordbog, er forklaringen:

"Det at have et seksuelt forhold til en anden end sin ægtefælle, samlever el. kæreste."

Den definition er nok lige lovlig snæver, for man hører jo om åbne forhold hvor seksuelle forhold til andre er i orden med partneren, og så kan det vel næppe kaldes utroskab. Så der er altså et element af "tilladelse" i det. Jeg vil foreslå en anden definition:

"Det at have et forhold af seksuel karakter til en anden end sin partner uden partnerens vidende eller accept."

Når jeg skriver "et forhold af seksuel karakter" i stedet for "seksuelt forhold", er det fordi jeg synes at der i "seksuelt forhold" ligger at der er tale om tæt kropslig kontakt mellem to mennesker, men det er efter min opfattelse ikke nødvendigt for at partneren synes at der er tale om utroskab. For nogle mennesker vil det at partneren f.eks. taler, chatter eller sms'er med en anden om sex, være nok til at de betragter det som utroskab.

Nu formoder jeg at jeg har ramt den mest almindelige definition af utroskab. Efter min mening kan begrebet defineres fra flere vinkler der ikke nødvendigvis har noget med sex eller parforhold at gøre. Når jeg kigger på ordet, kommer jeg til at tænke på et ord næsten magen til, nemlig "utroværdig", og det er man når man er utro. Når man er utroværdig, har man ingen integritet. Man lever ikke i overensstemmelse med den man er. Det man siger, og det man gør, er to forskellige ting.

For mig er utroskab at lyve. At lyve er at fortælle noget der ikke er sandt. Man kan lyve både for sig selv og andre. Og derfor har jeg valgt den titel på bogen som jeg har. Jeg vil nemlig vove den påstand at mange af dem som ikke kunne drømme om at lyve for andre, sagtens kan finde på at lyve for sig selv. Jeg kunne selvfølgelig nøjes med at tale for mig selv, men jeg har erfaret at jeg ikke skiller mig særlig meget ud fra mængden, selv om det af og til kan føles sådan.